

Người Việt của tôi

NÚI CÔ TÔ VẪN THUỘC VỀ VIỆT NAM CỘNG HÒA

NGUYỄN KHẮP NOI

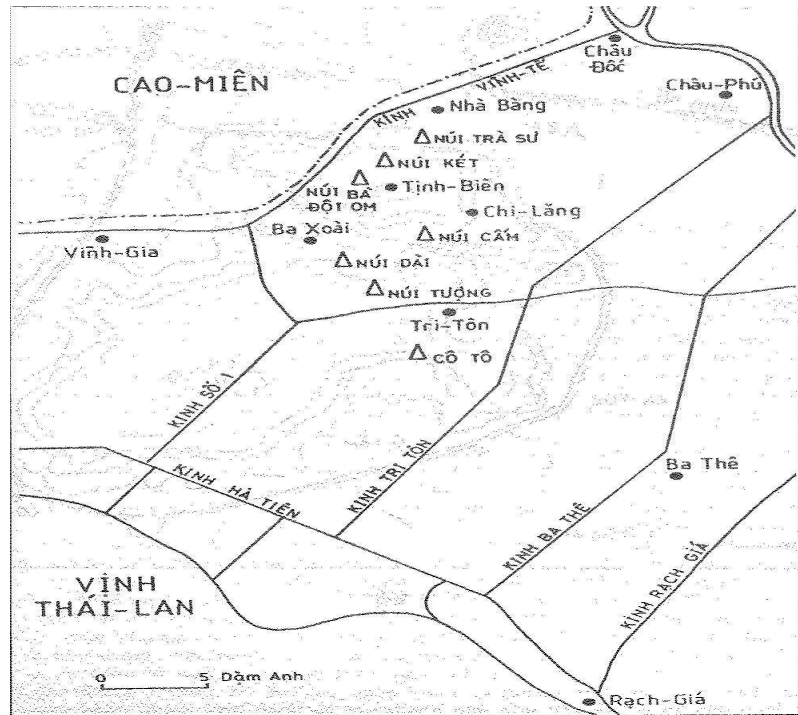

Hình chụp Núi Cô Tô tháng 11 Năm 1968

Lễ kỷ niệm 49 năm thành lập Binh Chung Biệt Động Quân (BĐQ) đã được anh em BĐQ New South Wales Úc Đại Lợi tổ chức rất trọng thể tại Trung Tâm Sinh Hoạt Cộng Đồng Sydney, vào ngày thứ Bảy 4 tháng Bảy 2009 vừa qua. Trong dịp này, tôi đã được hân hạnh nói về một trong những chiến thắng oai hùng của binh chủng BĐQ:

Chiến thắng tại Núi Cô Tô, Châu Đốc, năm 1970

Núi Cô Tô, còn được gọi là Núi Bái Voi, là một trong bảy ngọn núi nổi tiếng của dãy Thất Sơn, tỉnh Châu Đốc, sát bên các tỉnh Kiến Phong, An Giang và Kiên Giang. Đây là những vùng đất trù phú nhất của miền Nam, đã một thời được coi là “Vựa Lúa” của Việt Nam cũng như của vùng Đông Nam Á. Vì là một vùng đất trù phú, có núi non hiểm trở, lại dễ xâm nhập bằng đường bộ từ phía Cao Miên và đường biển từ Vịnh Thái Lan, nên Việt Cộng (VC) đã biến vùng núi Thất Sơn trở thành một căn cứ dưỡng quân và kinh tài lớn nhất ở vùng IV. Vùng núi này được gọi là “Thất Sơn” bởi vì nó bao gồm bảy ngọn núi chính:

Bảy ngọn núi của dãy Thất Sơn.

1. Núi Trà Sơn (tên của một vị sư tên là Trà),
2. Núi Két (Giống hình mỏ con kết),
3. Núi Bà Đội Om (giống một người đàn bà đội nón om của người Miên),
4. Núi Cẩm (cẩm không được lai vãng),
5. Núi Tượng (giống vòi con voi),
6. Núi Dài (dài 8000m, dài nhất trong các ngọn núi),
7. Núi Cô Tô – còn có tên khác là Núi Tô hoặc Núi Bái Voi – có hình như một cái tô lật úp. Núi Cô Tô dài 5800m, ngang 3700m, cao 614m, thuộc địa phận quận Tri Tôn. Dân trong vùng đa số là người Việt gốc Miên, gọi là Khmer Krom. Từ khi khởi động chiến tranh năm 1954, VC đã biến vùng Thất sơn trở thành một căn cứ địa mà chúng cho là bất khả xâm phạm. Kể từ năm 1956, căn cứ này trở thành nơi dưỡng quân chính của Sư Đoàn 1 Cộng Sản Bắc Việt (CSBV) (gồm 3 trung đoàn 95A, 18B và 101D), bộ tư lệnh của chúng đóng ở bên kia biên giới Cao Miên. Bọn chúng đã dùng địa thế hiểm trở của ngọn núi Cô Tô để biến những hang động thiên nhiên ở đây thành nơi dưỡng quân, bệnh viện và kho chứa lương thực thật là an toàn. Để ngăn ngừa sự xâm nhập và tiêu diệt bọn cộng phi, chính phủ VNCH đã cho thành lập Biệt Khu 44, bao gồm địa phận các tỉnh Kiên Phong, Châu Đốc và một phần của tỉnh Kiên Giang.

Hình Núi Cô Tô chụp từ Satellite (Google Earth)

(*Núi Cô Tô*, có tên gọi tắt: *núi Tô*, tên chữ: **Phụng Hoàng sơn** tên Khmer **Phnom - Kto**. .
 Núi cao 614 m, dài 5800m, rộng 3700m, tọa lạc tại *Quận Tri Tôn* thuộc tỉnh *An Giang*.)

Sau cuộc tổng công kích tết Mậu Thân, tàn quân của VC kéo về vùng núi Thất Sơn để chữa trị và bổ xung quân số, tạo nên một căn cứ địa thật lớn mà Quân lực Việt Nam Cộng Hòa (QL-VNCH) nhất định phải dẹp tan. Từ tháng 2 năm 1969, Quân Đoàn IV đã quyết định mở một cuộc tẩy thanh trong vùng Thất sơn, triệt hạ bằng được mật khu trong vùng núi Cô Tô. Lực lượng hành quân bao gồm Lữ Đoàn Mike Force (Lực Lượng Tác Chiến Lưu Động) từ Nha Trang đưa về, quân số cơ hữu của Biệt Khu 44 và Sư Đoàn 9 Bộ Binh. Tin tình báo cho biết, tiểu đoàn 510 của CSBV đang bảo vệ căn cứ này cùng với 1 bộ chỉ huy cấp trung đoàn đóng tại hang núi Tuk Chup.

Tới giờ G, các chiến sĩ Mũ Nâu BĐQ từ trực thăng nhảy xuống đỉnh núi, rồi cứ từng tổ 3 người vừa nhào xuống núi vừa thả lựu đạn vào trong các hang núi có bọn VC đặt chốt sẵn. Đánh xung kích kiểu này có lợi thế là thật bất ngờ và mãnh liệt: Lựu đạn được thả vào từng hang đá, từng góc núi. Toán này thả lựu đạn chưa diệt được hết bọn VC thì toán kế tiếp đã trở tới thả tiếp lựu đạn vào hang diệt trọn ổ. Nhưng bất lợi là không dùng súng, nếu rủi ro bị tên địch nào sống sót bắn trả lại, sẽ không kịp lấy súng ra để chống cự. Tuy nhiên, vì bị đánh quá bất ngờ, vả lại, bọn VC cũng không thể ngờ những chiến binh Biệt Động đã dùng chiến thuật quá thần tốc như vậy, nên đa số bọn chúng chưa kịp bắn phát đạn nào thì đã bị “*Sinh Bắc Tử Nam*” hết rồi.

Tới lưng chừng núi, 2 đại đội này dừng lại đóng chốt để 2 đại đội kia lặng lẽ dùng dây leo núi leo lên chờ sẵn ở ngoài những hang động. Bọn VC còn sống sót, tưởng là những “Thần Chết” đã đi khỏi rồi, vội vàng bò ra ngoài để xem tình thế, đã bị tia hết từng đũa. Những ổ kháng cự còn lại, cũng bị các chiến sĩ Mũ Nâu bò vào từng khe núi mà tiêu diệt.

Với kinh nghiệm “*Tia từng người, diệt từng chốt*” tối hôm qua, sáng sớm ngày hôm sau, BĐQ không tấn công lớn nữa, mà cho các đại đội phân chia ra từng tổ 3 người bò đi khắp núi để lục soát và tiêu diệt những chốt còn lại của VC. Lý do là vì: Hang động quá nhiều, tập trung binh lính ở một chỗ sẽ rất dễ bị bắn sẽ hoặc bị tập kích. Đến trưa, số cộng quân đóng chốt bên ngoài các hang đá đã bị tiêu diệt hết, nhưng vẫn còn súng từ trong bắn ra. Anh em BĐQ dùng loa phóng thanh kêu gọi bọn này ra đầu thú, chỉ có một số ít dám ra mà thôi, số còn lại cố thủ trong hang sâu, lính ta bò vào bị bọn chúng thả lựu đạn hoặc bắn ra rất dữ dội. Cuối cùng, các chiến sĩ mũ nâu phải dùng lựu đạn hơi ngạt CS2 hun chúng suốt đêm tới sáng. Trời sáng, lộ rõ quang cảnh: Thối khói vào từ một chỗ, nhưng khói phun ra lại ở rất nhiều nơi: Có tới từ 10 tới 12 lối ra. Anh em chiến sĩ cứ tiếp tục phun hơi ngạt vào và theo những chỗ có khói thoát ra mà thả lựu đạn xuống.

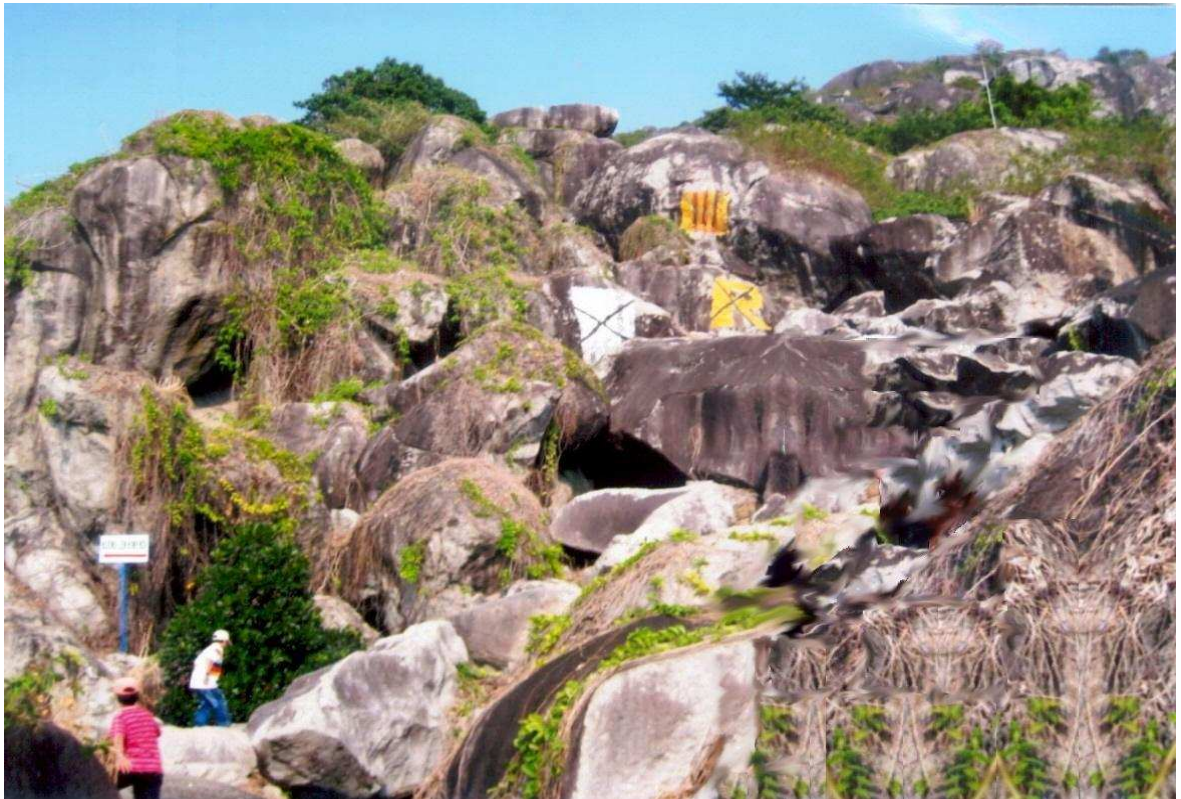
Kết quả thật khả quan: Từng toán từng toán cộng quân ho sặc sụa đầy nước mắt bước ra đầu hàng, kê khai tất cả những gì chứa trong hang núi. Theo đó, anh em chiến sĩ BĐQ đã khám phá ra một hang núi thật lớn. Hang này bao gồm một hệ thống nhiều hang nhỏ chằng chịt với nhau, dùng làm bệnh viện cho cả một trung đoàn VC. Ba ngày sau, anh em binh sĩ theo lời khai của tù binh, đã khám phá ra một hang lớn nữa, đó là nơi đặt bản doanh của tiểu đoàn 510 do tên Châu Kem làm Tiểu đoàn trưởng. Tại hai hang động này, chiến sĩ ta đã tịch thu được rất nhiều vũ khí cùng quân trang quân dụng, thuốc men, dụng cụ y khoa, tiền bạc và rất nhiều quân lương.

Cuộc hành quân táo thanh cộng quân ở núi Bá Voi chấm dứt vào ngày 20 tháng 11 1970 với kết quả là hàng trăm cộng quân bị bỏ xác tại trận, toàn bộ hệ thống kinh tài, kho vũ khí, tiếp vận của cộng quân dành cho lực lượng cộng quân địa phương tại vùng Châu Đốc, Rạch Giá bị phá hủy. Căn cứ Cô Tô, một căn cứ mà bọn VC rất tự hào là “*Bất khả xâm phạm*” đã bị phá hủy tan tành. Tiểu đoàn 510 của CSBV đã bị xóa sổ, biệt tăm biệt tích cho tới khi chiến tranh chấm dứt.

Về phía tiểu đoàn 42 và 44 BĐQ, có 81 chiến binh vừa tử trận vừa bị thương.

Qua bữa thứ Hai 06-07-2009, tôi đã được một độc giả gọi điện thoại báo cho một tin thật là khó tin:

“Ông vừa nói về chiến thắng núi Cô Tô, phải không? Tôi báo cho ông một tin mừng: Núi Cô Tô ở Châu Đốc vẫn còn thuộc về Việt Nam Cộng Hòa đó! Bằng chứng là Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ vẫn còn hiện diện ở trên các mỏm đá của Núi Cô Tô. Cờ được sơn thật là rõ nét, không thể nào làm được!”

Hình chụp năm 2008: Cờ Việt Nam Cộng Hòa vẫn còn trên đỉnh núi Cô Tô, Châu Đốc.

Tôi không tin, hỏi ông có bằng chứng gì không mà dám nói? Ông bạn mới quen hẹn gặp tôi khoảng một giờ sau, sẽ đem tới cho tôi coi những tấm hình mới chụp đường hoàng.

Đúng giờ, ông bạn mới tên Minh tới gặp tôi thật, ông kể rằng:

“Vào năm 2008, hai vợ chồng tôi có về Châu Đốc thăm bạn bè. Hai người lính ngồi nhậu lai rai, kể lại những trận chiến ngày xưa, nhất là trận đánh ở Núi Cô Tô. Người bạn vui vẻ cho biết, anh hồi đó đang ở Tiểu Đoàn 42, có tham dự trận đánh này. Sau trận đánh, anh và đồng đội đã vẽ rất nhiều cờ VNCH trên những mỏm đá trên núi Cô Tô. Nay, một số cờ Vàng đã bị xóa đi rồi, nhưng một số vẫn còn tro gan cùng tuế nguyệt. Sáng sớm ngày hôm sau, hai anh em đã dẫn nhau leo lên núi Cô Tô, và đúng như lời anh bạn đã nói, những lá cờ VNCH vẫn còn đó, tôi đã vội vàng chụp mấy tấm hình lá cờ, đem về làm kỷ niệm.

Buổi chiều Chủ Nhật vừa qua, tôi được một người bạn ở Sydney có tham dự lễ 49 năm BĐQ, cho biết là “Có nghe Nguyễn Khắc Nơ nhắc tới trận chiến này”, nên tôi liền gọi điện thoại cho anh để báo tin và tặng những tấm hình này cho anh và cho đọc giả của Việt Luận làm tài liệu.”

Xin cảm ơn anh Minh và mời quý độc giả cùng thưởng lãm tấm hình độc đáo này.

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, lại có một anh bạn khác, tên Phùng, tới gặp tôi, xin cái phù hiệu BĐQ để đem về Việt Nam tặng cho người bạn cũ, là lính Cọp Đen ngày xưa. Anh Cọp này bị bệnh nặng, muốn có cái huy hiệu Biệt Động, để, nếu có chết, sẽ yêu cầu vợ con chôn cái huy hiệu này theo quan tài.

Khi được tôi cho xem tấm hình cờ VNCH trên núi Cô Tô, anh Phùng cũng đã xác nhận với tôi là:

“Đúng! Chính mắt tôi cũng đã nhìn thấy những lá cờ VNCH còn rõ nét trên đỉnh núi Cô Tô.”

Tôi thắc mắc, hỏi anh:

“Bọn VC rất sợ, rất kỵ những gì còn lại của VNCH chúng ta, nhất là Lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Lý do nào mà bọn chúng lại không xóa hết đi những lá cờ trên núi Cô Tô đi?”

Người bạn mới của tôi suy nghĩ một lúc, rồi mới trả lời:

“Bọn VC vẫn còn cay cú về trận Cô Tô lắm! Từ lúc bắt đầu cuộc chiến, chúng đã khoe khoang “Mật khu Núi Cô Tô là bất khả xâm phạm”. Sau đó, bị quân đội ta đánh cho tan hoang, chúng hận thù ghê lắm. Nay chiến tranh chấm dứt rồi, chúng mới lại được dịp khoe lại cái mật khu cũ, để lá cờ VNCH còn lại để ra oai đó mà. Mặc kệ cho chúng khoe khoang, đối với chúng ta, nơi nào có cờ VNCH, nơi đó là đất của chúng ta, phải không, anh bạn? Hơn nữa, cái gì đúng thì sẽ lưu danh muôn thủa, bây giờ khác lắm rồi, anh Khắp Nơi ạ! Bọn VC có đàn áp, có bắt buộc người dân tới đâu đi nữa, cũng không thể đi vào tâm tư của từng người một. Dân chúng họ nhớ tới thời Cộng Hòa Tự Do của chúng ta lắm, họ hết sợ cái đám Cộng Sản rồi, họ có cờ của mình, họ cứ việc trưng (ở trong nhà). Nhất là những thanh niên trẻ, họ nghe nhạc Lính của mình, họ nhìn lại những hình ảnh oai hùng của người Lính VNCH ngày xưa, họ đọc những bài viết về thủ lĩnh xưa thịnh trị của Miền Nam, họ thích lắm. Các thanh niên này đã tìm mua những bộ quân phục của Lính mình ngày xưa, gắn phù hiệu binh chủng vào, mặc đi đầy đường đầy phố hết tron á! Tại anh không về Việt Nam, nên không biết đó thôi. Hồi trước, ở khu Dân Sinh và các chợ trời, có bán đầy những bộ quân phục và huy hiệu lính, nhưng bây giờ, tìm đồ con mắt cũng không có.”

Lạ quá nhỉ! Cờ VNCH còn? Thanh niên trẻ thì thích nghe nhạc Lính? Thích mặc quân phục của QL-VNCH ?

Không lẽ mai đây, chính quyền VC cũng trở thành... chính quyền của VNCH Do Dân và Vì Dân, có Nhân Quyền, có Tự Do báo Chí, Tự Do Tín Ngưỡng ?

Biết đâu đấy! Lòng dân muốn là cái gì cũng phải được!

Bánh xe lịch sử đã quay, đang quay và còn quay mãi. Chủ Nghĩa Cộng Sản trước sau gì cũng bị quay vào quá khứ mà thôi.

**Người Việt của tôi, là thế đấy!
NGUYỄN KHẮP NƠI**

Tài liệu tham khảo:

Chiến Tranh Việt Nam Toàn Tập, Nguyễn Đức Phương
Lược Sử Tiểu Đoàn 42, Vương Hồng Anh 99.

